

Değerli Meslektaşlarımız,

COVID-19 pandemi sürecinde erkek ölüm oranlarının kadınlarınkinden iki kat fazla olması kadınların lehine bir durum gibi görünse de, aslında "öldürmeyen" pandemi kadınları "süründürmeye" devam etmektedir. Pandemi kadınlara hem aile hem de iş yaşamı üzerinden iki türlü yük bindirmektedir.

TÜİK-2020 verilerine göre Türkiye'de erkeklerin iş gücüne katılım oranı %68.2 iken, kadınlarda bu oran %30.2'dir. Kadınların iş gücü piyasasındaki dezavantajlı konumu, pandemi döneminde daha da kötüleşmiştir. İş gücü piyasasının en dışıl alanı olan hizmet sektöründeki varlıkları tehlikeye giren kadınlar "işsiz kalma" tehdidiyle baş başa kalmıştır. Diğer yandan da sağlık sektörü içindeki sayısal çoğunlukları nedeniyle daha fazla hastalık riskine maruz kalarak, mücadelenin ön saflarında yer almışlardır.

Pandemi sağlık çalışanlarını ve dolayısıyla kadınları çalışma koşullarındaki zorluklar, hastalık/ölüm riskine maruz kalma, sosyal yaşama getirdiği kısıtlar nedeniyle daha fazla zorlamış ve merhamet yorgunluğu yaşanmasına, tükenmeye neden olmuştur. Tüm dünyada sağlık çalışanlarının fiziksel ve ruhsal durumu sinyal vermektedir.

Sağlık sektörü dışındakiler için pandemi nedeniyle bir zorunluluğa dönüşen "evde kalma" hali kadınları erkeklerden daha olumsuz etkilemiştir. Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin göstergesi olarak kadının aile içindeki sorumlulukları artmış, kamusal alandaki etkinlikleri ve bazı alanlarda işiyle ilgili performansı azalmış, daha fazla şiddete uğramış ve ruh sağlıkları daha olumsuz etkilenmiştir. Çalışma sonuçları pandemi sürecinde kadınların daha fazla çevresel stresöre maruz kaldığını, daha fazla depresyon, anksiyete, travma sonrası stres bozukluğu semptomları yaşadığını bildirmektedir.

Pandeminin başlarında herkesi eşit etkileyeceği sanılan hastalık, zaman içinde en fazla zaten dezavantajlı olan yoksulları, yaşlıları, engellileri, kadınları, ve çocukları etkilemiştir. Psikiyatri hemşireleri her zaman olduğu gibi tüm dezavantajlı grupların yanında olmalı ve toplumun yarısını oluşturan kadınları desteklemelidir.

Prof. Dr. Neslihan Keser Özcan